

[Taanquist]

borg. Når produktionen og dermed 700 arbejdspladser flyttes til Flensborg, skyldes det angiveligt et bedre erhvervsklima syd for grænsen, og det er ikke et spørgsmål om lavere lønninger, for godt nok er lønningerne lavere i Vesttyskland, men til gengæld er arbejdsgiverens sociale bidrag væsentlig højere. Men det er langt lettere at få egnsudviklingsstøtte til oprettelse af arbejdspladser i området syd for grænsen, mens det er betydelig vanskeligere at nedlægge arbejdspladser i Vesttyskland, end det er i Danmark.

Spørgsmålet er nu, hvad den danske regering vil gøre for at forhindre, at disse 700 arbejdspladser om kort tid flytter til udlandet, og hvad regeringen vil gøre for at hindre, at denne udvikling fortsætter. For ikke nok med at disse arbejdspladser flytter til udlandet, fabrikkens udviklingsafdeling flytter også med; den udviklingsafdeling, der har stået for en af de største danske eksportsucceser gennem tiderne, Danfosskompressoren, flyttes nu uden for landets grænser. Når man først begynder at flytte såvel vore arbejdspladser som vores udviklingsmuligheder ud af landet, er det virkelig katastrofalt, og mit spørgsmål er igen: hvad vil regeringen gøre for at hindre denne udvikling? Vil regeringen sikre, at det bliver lige så let at oprette arbejdspladser i Danmark som i Tyskland, og vil regeringen sikre, at det bliver lige så vanskeligt at nedlægge arbejdspladser i Danmark som i Tyskland?

Endelig er denne beslutning taget så at sige hen over hovedet på de ansatte. Selv om de formelle regler tilsyneladende er overholdt – der har dog været påstande om brud på samarbejdsaftalen – er fremgangsmåden helt utilfredsstillende over for de mennesker, der nu må se deres job forsvinde. Og medarbejdernes repræsentanter har ikke haft mulighed for at få indsigt i det materiale, der danner grundlaget for beslutningen om at flytte arbejdspladserne, og har således heller ikke haft mulighed for at vurdere, hvor nødvendig denne beslutning er, eller om andre muligheder havde været til stede.

Hvad vil regeringen gøre for at sikre medarbejderne mulighed for at få bedre indsigt i beslutninger, der tages på deres arbejdsplads, og eventuelt få større indflydelse på disse beslutninger?

Man aner, at den udvikling, der nu er i gang på Danfoss, kun er en begyndelse, og ingen kan være interesseret i en langsom afvikling af en stor dansk virksomhed, der gennem tiderne har bidraget så meget til de danske eksportindtægter. Hvad agter regeringen at gøre?

Hvis statsministeren ikke har et svar nu, garanterer jeg for, at vi vender tilbage til sagen ved en senere lejlighed.

(Kort bemærkning).

**Lilli Gyldenkilde (SF):**

Nu har vi igen fået rullet en sag op, som med lysende klarhed viser, hvordan arbejdsgiverens ret til at lede og fordele arbejdet her i landet overhovedet ikke er anfægtet – til skade for lønmodtagerne i dette land, fordi de lande, vi sammenligner os med og plejer at kunne sammenligne os med, har betydelig bedre regler for, hvordan man har tryghed på arbejdspladsen, hvilke regler man skal følge ved opsigelser, og hvilke krav man skal stille om omskoling og i det hele taget til tryghed i ansættelsen.

Jeg bemærkede – og nu bemærker jeg også, at statsministeren ikke er her, og derfor kommer der vel ikke noget svar, medmindre arbejdsministeren, som jo heldigvis er her, hvisker statsministeren noget i øret om dette her – at den konservative ordfører, hr. Kent Kirk, her fra talerstolen i sin ordførertale sagde, at tryghed er noget meget betydningsfuldt for Det Konservative Folkeparti. Da både statsministeren og arbejdsministeren jo kommer fra dette parti, er jeg meget spændt på at høre, om denne udtalelse om tryghed ikke også kunne komme til i den kommende samling at udmønte sig i nogle love, som sikrer bedre tryghed i ansættelsen for ganske almindelige lønmodtagere i dette land, så de ikke skal stå i den situation, som vi har oplevet med Tulipfusionen ovre i Hammel og Odder, at et helt lille samfund går i stykker, fordi et par store virksomheder bliver lukket. En helt tilsvarende sag kan vi nu komme til at se nede i Sønderjylland, og det er tragisk, at man i dette land bliver ved med at finde sig i det, fordi vi har – jeg ved ikke, om jeg må sige sådan ifølge reglerne her – gumpetunge politikere, som ikke vil være med til at sikre lønmodtagerne tryghed i ansættelsen. Jeg håber, vi får et svar på dette spørgsmål.